

Samling af Afgørelser

Sag C-335/12

**Europa-Kommissionen
mod
Den Portugisiske Republik**

»Traktatbrud — egne indtægter — efteropkrævning af importafgifter — medlemsstaternes finansielle ansvar — overskudslagre af sukker, som ikke er blevet eksporteret«

Sammendrag – Domstolens dom (Femte Afdeling) af 17. juli 2014

1. *Retslig procedure — mundtlig forhandling — genåbning — forpligtelse til at genåbne den mundtlige forhandling for at gøre det muligt for parterne at afgive indlæg om de retlige punkter, der er fremført i generaladvokatens forslag til afgørelse — foreligger ikke*

(Domstolens procesreglement, art. 83)

2. *Den Europæiske Unions egne indtægter — fastlægges og stilles til rådighed af medlemsstaterne — forpligtelse til efteropkrævning af importafgifter — overskudslagre af sukker, som ikke er blevet eksporteret — manglende fastlæggelse og tilrådighedsstillelse, uden at der foreligger force majeure, eller at det definitivt er umuligt at foretage inddrivelsen af grunde, som ikke kan tilskrives den pågældende medlemsstat — traktatbrud*

[Art. 10 EF; tiltrædelsesakten af 1985, art. 254; Rådets forordning nr. 3771/85, art. 8, stk. 3, litra c), og nr. 1552/89, art. 2, stk. 11 og 17; Kommissionens forordning nr. 579/86, art. 4, 7 og 8; Rådets afgørelse 85/257, art. 2, litra a), og art. 7, og 88/376, art. 2, litra a)]

1. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 45-47)

2. En medlemsstat har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 10 EF, artikel 254 i akten vedrørende vilkårene for Kongeriget Spaniens og Republikken Portugals tiltrædelse og tilpasningerne af traktaterne, artikel 7 i afgørelse 85/257 om Fællesskabernes ordning med egne indtægter, artikel 4, 7 og 8 i forordning nr. 579/86 om de nærmere bestemmelser for lagrene af sukkerprodukter pr. 1. marts 1986 i Spanien og Portugal, som ændret ved forordning nr. 3332/86, og artikel 2, 11 og 17 i forordning nr. 1552/89 om gennemførelse af afgørelse 88/376 om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter, når den nægter at stille et bestemt beløb i euro, svarende til afgifterne på overskudsmængder af sukker, der ikke blev eksporteret efter dens tiltrædelse af Det Europæiske Fællesskab, til Europa-Kommissionens rådighed.

Artikel 8, stk. 3, litra c), i forordning nr. 3771/85 om lagre af landbrugsprodukter i Portugal bestemmer nemlig, at gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning, der skal fastsættes i medfør af fremgangsmåden i lovgivningen om de fælles markedsordninger for landbrugsvarer, bl.a. omfatter opkrævning af en afgift i tilfælde af, at den berørte part ikke overholder de nærmere regler for afsætning af overskudsprodukter. Forordning nr. 579/86 fastsætter således med henblik på afviklingen

af de overskudslagre af sukker, som findes i en medlemsstat, at disse lagre som udgangspunkt skal eksporteres inden for en bestemt frist, og at der i medfør af forordningens artikel 7, stk. 1, såfremt eksporten ikke er sket inden fristen, skal betales en afgift, der er lig med den importafgift for hvidt sukker, der var gældende den 30. juni 1987.

Den afgift, der følger af artikel 8, stk. 3, litra c), i forordning nr. 3771/85 og artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 579/86, udgør imidlertid en anden afgift, der er fastsat inden for rammerne af den fælles markedsordning for sukker som omhandlet i artikel 2, litra a), i afgørelse 85/257 og artikel 2, litra a), i afgørelse 88/376.

Heraf følger det, at medlemsstaten var forpligtet til at stille et beløb til Kommissionens rådighed, så meget desto mere som medlemsstaterne i medfør af artikel 17, stk. 2, i forordning nr. 1552/89, hvortil Kommissionen har henvist, alene er fritaget for pligten til at stille de beløb, som svarer til de fastlagte afgifter, til Kommissionens rådighed, såfremt inddrivelse ikke var mulig på grund af force majeure, eller hvis det viser sig, at det definitivt er umuligt at foretage inddrivelsen af grunde, som ikke kan tilskrives dem.

(jf. præmis 57, 69-79 og 82)